

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΤΗΣ 25^{ΗΣ} ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1982

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΠΕΡΙΚΛΗ ΘΕΟΧΑΡΗ

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΙΣ ΒΙΒΛΙΟΥ

Ὁ Ἀκαδημαῖκός κ. **Ἰωάννης Ν. Καρμίρης**, παρουσιάζων τὰς ἐκδόσεις τοῦ ἐν Chambésy Γενεύης Ὁρθοδόξου Κέντρου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, εἶπε περὶ αὐτῶν τὰ κάτωθι :

Κύριε Πρόεδρε,

Ἐχω τὴν τιμὴν νὰ παρουσιάσω εἰς τὴν Ἀκαδημίαν Ἀθηνῶν τὰς Ἐκδόσεις τοῦ ἐν Chambésy Γενεύης Ὁρθοδόξου Κέντρου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, τελούντος ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ δραστηρίου μητροπολίτου Τρανουπόλεως κ. Δαμασκηνοῦ, καθηγητοῦ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τῆς Λουκέρνης. Πρόκειται περὶ σειρᾶς πολυτίμων ἐκκλησιαστικῶν, θεολογικῶν, ἱστορικῶν καὶ ἄλλων ἐντύπων Ἐκδόσεων, θεμελιώδους σημασίας διὰ τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν καὶ Θεολογίαν. Αἱ Ἐκδόσεις αὗται τιμῶσι τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον καὶ τὸ ἐν λόγῳ Κέντρον αὐτοῦ, συμβάλλουσαι εἰς τὴν ἐπίτευξιν τῶν μεγάλων διεκκλησιαστικῶν σκοπῶν καὶ ἐπιδιώξεων τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου. Τὸ Κέντρον τοῦτο χρησιμοποιεῖ τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον ὡς ὄργανον τῆς ὁσημέραι διευρυνομένης διορθοδόξου καὶ διεκκλησιαστικῆς πολιτικῆς καὶ δράσεως αὐτοῦ ἐν μέσῳ οὐ μόνον τοῦ ὀρθοδόξου ἀλλὰ καὶ τοῦ ἑτεροδόξου κόσμου, εἰδικώτερον δὲ ὡς ὄργανον τῆς ἐκδοτικῆς δραστηριότητος αὐτοῦ, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι ἐν τῇ ἔδρᾳ του Κωνσταντινουπόλει ἀπὸ ἐτῶν ἤδη ἔχει καταστῆ ἀδύνατος ἡ συνέχισις τῆς ἐκδόσεως τῶν παλαιφάτων πατριαρχικῶν περιοδικῶν καὶ ἄλλων συγγραφῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ θεολογικῶν, ἀνασταλείσης, τὸ γε νῦν, καὶ τῆς λειτουργίας τῆς περιπύστου Πατριαρχικῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τῆς Χάλκης.

Ὡς γνωστόν, τὸ Ὁρθόδοξον Κέντρον ιδρύθη πρωτοβουλία τοῦ ἀειμνήστου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Ἀθηναγόρου κατ' Ἰούλιον τοῦ ἔτους 1966 ἐν Γενεύῃ, τῇ πόλει τῶν εἰρηνικῶν συναντήσεων καὶ συνδιασκέψεων καὶ διαλόγων μεταξὺ

τῶν ἀνθρώπων, τῶν ἐθνῶν καὶ τῶν Ἐκκλησιῶν, ἔδρα δὲ καὶ τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν. Ἐπιδιώκει δὲ τοῦτο τοὺς ἐπομένους τέσσαρας κυρίως σκοποὺς: πρῶτον τὴν πληροφόρησιν τοῦ χριστιανικοῦ κόσμου τῆς Δύσεως περὶ τῆς Ὁρθοδόξου διδασκαλίας καὶ θεολογίας καὶ παραδόσεως καὶ λατρείας· δεύτερον τὴν ἐπὶ τόπου μελέτην τῆς θεολογίας καὶ τοῦ ὅλου πνευματικοῦ βίου τῶν ἐτεροδόξων Ἐκκλησιῶν καὶ Ὁμολογιῶν· τρίτον τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν ἐπαφῶν μεταξὺ τῶν κατὰ τόπους Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καὶ οὕτω τὴν προώθησιν τῆς διορθοδόξου ἐνότητος· καὶ τέταρτον τὴν προαγωγὴν τοῦ οἰκουμενικοῦ πνεύματος διὰ τῆς καλλιιεργείας στενωτέρων σχέσεων τῆς Ὁρθοδοξίας πρὸς τὰς ἄλλας χριστιανικὰς Ἐκκλησίας καὶ Ὁμολογίας μὲ ἀπώτερον στόχον τὴν προώθησιν τῆς διαχριστιανικῆς ἐνότητος. Ἐπὶ τῇ βάσει τούτων προσφυῶς ἐξακρατηρίσθη τὸ Ὁρθόδοξον Κέντρον ὡς ἐν παράθυρον τῆς Ὁρθοδόξου Ἀνατολῆς πρὸς τὴν ἐτεροδόξον Δύσιν, καὶ ἀντιστρόφως ἐν παράθυρον τῆς Δύσεως πρὸς τὴν Ἀνατολήν.

Τοὺς σκοποὺς τούτους ἐπιδιώκει τὸ Ὁρθόδοξον Κέντρον διὰ πολλῶν πνευματικῶν μέσων καὶ δραστηριοτήτων, ἐκ τῶν ὁποίων μνημονεύονται ἐνταῦθα μόνον αἱ σπουδαιότεραι ἔντυποι Ἐκδόσεις αὐτοῦ, παραλειπομένων πολυαρίθμων δευτερευουσῶν τοιούτων.

1. Ἀπὸ τῆς Α' Πανορθοδόξου Διασκέψεως τῆς Ρόδου τοῦ ἔτους 1961 ἤρχισεν ἡ προπαρασκευὴ τῆς συγκλήσεως τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης Συνόδου τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἰδρύθη κατὰ τὴν συνελθοῦσαν ἐν τῷ Ὁρθοδόξῳ Κέντρῳ τὸ ἔτος 1968 Δ' Πανορθόδοξον Διάσκεψιν ἡ μόνιμος Γραμματεία διὰ τὴν προπαρασκευὴν τῆς Συνόδου, ἐδρεύουσα ἐν τῷ Κέντρῳ τούτῳ. Τὰ πρακτικὰ τῆς Διασκέψεως ταύτης μετὰ διαφόρων κειμένων ἐκυκλοφορήθησαν ὑπὸ τοῦ Κέντρου τῷ αὐτῷ ἔτει. Ὁμοίως συνήλθεν ἐν τῷ Πατριαρχικῷ Κέντρῳ τὸ 1971 ἡ Διορθόδοξος Προπαρασκευαστικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Συνόδου καὶ ἐμελέτησε τὰ ἑξ θέματα τοῦ πρώτου σταδίου τῆς προπαρασκευῆς τῆς Συνόδου. Τὰ πρακτικὰ αὐτῆς ἐξεδόθησαν ὁμοίως ὑπὸ τοῦ Κέντρου τῷ αὐτῷ ἔτει ὑπὸ τὸν τίτλον «Πρὸς τὴν ἁγίαν καὶ μεγάλην Σύνοδον», μεταφρασθέντα ἅμα καὶ ρωσιστί, γαλλιστί, ἀγγλιστί, γερμανιστί καὶ ἰταλιστί. Ἐν συνεχείᾳ πολλαὶ ὀρθόδοξοι θεολογικαὶ συναντήσεις καὶ ἐπαφαὶ ὁργανώθησαν ὑπὸ τῆς Γραμματείας ἐπὶ τῆς Προπαρασκευῆς τῆς Συνόδου, προετοιμάσασαι τὴν ἐν τῷ Ὁρθοδόξῳ Κέντρῳ σύγκλησιν τὸ 1976 τῆς Α' Προσυνοδικῆς Πανορθοδόξου Διασκέψεως, τῆς καθορισθῆσαι τὰ θέματα τῆς ἡμερησίας διατάξεως τῆς Συνόδου. Τὰ πρακτικὰ αὐτῆς ἐδημοσιεύθησαν ἐλληνιστί μὲν ἐν τῷ δευτέρῳ, γαλλιστί δὲ ἐν τῷ τρίτῳ τεύχει τῆς περιοδικῆς ἐκδόσεως τοῦ Κέντρου ὑπὸ τὸν τίτλον «Συνοδικὰ». Καθ' ὅλον δὲ τὸν διαρρευσάντα χρόνον ἡ Γραμματεία ἐπὶ τῆς προπαρασκευῆς τῆς Συνόδου μεριμνᾷ

διὰ τὴν σύνταξιν καὶ κυκλοφορίαν μεταξὺ τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν τῶν εἰσηγήσεων ἐπὶ τῶν συνοδικῶν θεμάτων κατόπιν συσκέψεων ἐν τῷ Κέντρῳ ἐπισήμων ὀρθοδόξων ἀντιπροσώπων, ἐκδίδουσα πρὸς τοῦτο τὸ εἰρημένον εἰδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα «Συνοδικὰ». Ὡς ἀναφέρεται ἐν τῷ προλόγῳ τοῦ πρώτου τεύχους τῶν «Συνοδικῶν», ἐτέθησαν ταῦτα εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Γραμματείας ἐπὶ τῆς προπαρασκευῆς τῆς Συνόδου ἵνα καταστοῦν ὄργανον προσυνοδικῆς ἐπικοινωνίας πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς συνοδικῆς κοινωνίας τοῦ σώματος τῶν ἐπισκόπων καὶ τοῦ πληρώματος τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Τῆς περιοδικῆς ἐκδόσεως τῶν «Συνοδικῶν» ἐκυκλοφορήθησαν πέντε τεύχη κατὰ τὰ ἔτη 1976 - 1981. Ἐκ τούτων τὸ πρῶτον τεῦχος ἐκ σελίδων 229, ἐκδοθὲν ἐν ἔτει 1976, περιέχει τὰς ἐπομένας μελέτας: μητροπολίτου Μύρων Χρυσοστόμου, Ἀπαιτήσεις τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν ἐκ τῆς συγκληθισμένης ἀγίας καὶ μεγάλης Συνόδου τῆς κατ' Ἀνατολὰς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας· μητροπολίτου Μυτιλήνης Ἰακώβου, Ἡ μεγάλη Σύνοδος (ὁ κατάλογος τῶν θεμάτων καὶ ἡ προετοιμασία τοῦ ἔργου αὐτῆς)· μητροπολίτου Τρανουπόλεως Δαμασκηνοῦ, Προοπτικαὶ καὶ προβλήματα περὶ τὴν μέλλουσαν Σύνοδον· Νικολάου Afanassief, Le concile dans la théologie orthodoxe russe· Ἀθανασίου Γιέβτιτς, Παράδοσις καὶ ἀνανέωσις ἐν τῷ θεσμῷ τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων· Olivier Clément, Tous préparons ensemble le concile· Βλασίου Φειδᾶ, Ἡ Α' Οἰκουμενικὴ Σύνοδος. Κατὰ παρόμοιον τρόπον τὸ ἐν ἔτει 1978 ἐκδοθὲν δεῦτερον τεῦχος τῶν «Συνοδικῶν» περιέχει τὰ πρακτικὰ - κείμενα τῆς Α' Προσυνοδικῆς Πανορθοδόξου Διασκέψεως, τὸ τρίτον, ἐκδοθὲν ἐν ἔτει 1979, περιέχει γαλλιστὶ τὰ αὐτὰ πρακτικὰ - κείμενα τῆς Α' Πανορθοδόξου Διασκέψεως, ὡς προεῖρηται, τὸ τέταρτον, ἐκδοθὲν ἑλληνιστὶ ἐν ἔτει 1980, ἐκ σελ. 143, περιέχει τὸ πρακτικὰ τοῦ συνεληθόντος ἐν τῷ Κέντρῳ τὸ 1977 συνεδρίου πρὸς ἐξέτασιν τοῦ θέματος τοῦ κοινοῦ ὑφ' ἀπάντων τῶν χριστιανῶν ἑορτασμοῦ τοῦ Πάσχα ἐν ὠρισμένῃ Κυριακῇ τοῦ ἔτους, καὶ τὸ πέμπτον τεῦχος, ἐκδοθὲν ἐν ἔτει 1981, ἐκ σελ. 152, περιέχει τὰ αὐτὰ πρακτικὰ ἐν γαλλικῇ μεταφράσει. Τῶν δύο τελευταίων τευχῶν προηγεῖται πρόλογος καὶ εἰσηγητικὴ ἔκθεσις ἐπὶ τοῦ θέματος τοῦ συνεδρίου τοῦ μητροπολίτου Τρανουπόλεως Δαμασκηνοῦ, ἔπονται δὲ αἱ εἰσηγήσεις τῶν εἰδικῶν ἐπιστημόνων ἐπὶ τῆς ἱστορικο - κανονικῆς πλευρᾶς τοῦ ὑπὸ ἐξέτασιν θέματος μεθ' ἐρμηνείας τῶν σχετικῶν ἀποφάσεων τῆς Α' Οἰκουμενικῆς ἐν Νικαίᾳ Συνόδου, πέντε ἀστρονομικῶν πινάκων καὶ τῶν διεξαχθεισῶν συζητήσεων ὑπὸ τῶν συνέδρων.

Πρὸς τούτοις δὲ πολυάριθμα ἄρθρα εἰς γαλλικά, γερμανικά, ἀγγλικά καὶ ἰταλικά περιοδικὰ ἐδημοσίευσεν ὁ αὐτὸς μητροπολίτης Δαμασκηνὸς περὶ διαφόρων θεμάτων τῆς προπαρασκευαζομένης Συνόδου, περὶ τοῦ Οἰκουμενισμοῦ γενικῶς,

περὶ τῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν Ἑκκλησιῶν Ὁρθοδόξου καὶ Ρωμαιοκαθολικῆς, ὡς καὶ ἐπὶ ἄλλων ἐκκλησιαστικῶν ζητημάτων, μέχρι τῆς ὑπὸ τοῦ Κέντρου δημοσιευθείσης προσφάτως ἑλληνιστὶ καὶ γαλλιστὶ μελέτης του ὑπὸ τὸν τίτλον «Τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ σήμερον», ἀναφερομένης εἰς τὴν σωτηρίαν τοῦ ἀνθρώπου καὶ τὴν ἐνότητα τῆς Χριστιανοσύνης.

Ἐπὶ πᾶσι δὲ τούτοις τὸ Ὁρθόδοξον Κέντρον, ἐκπροσωποῦν τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον καὶ τὸ ὄντως οἰκουμενικὸν πνεῦμα αὐτοῦ, μετέχει καὶ τῆς λεγομένης οἰκουμενικῆς ἐκκλησιαστικῆς κινήσεως πρὸς προσέγγισιν καὶ συνεργασίαν τῶν χριστιανικῶν Ἑκκλησιῶν διὰ τῆς διοργανώσεως θεολογικῶν συνεδρίων καὶ συναντήσεων ἐν αὐτῷ, ὡς καὶ τῶν διμερῶν θεολογικῶν διαλόγων μεταξὺ τῆς Ὁρθοδόξου καὶ τῶν ἐτεροδόξων Ἑκκλησιῶν : Ἀντιχαλκηδονίων, Παλαιοκαθολικῆς, Ρωμαιοκαθολικῆς, Ἀγγλικανικῆς καὶ Λουθηρανικῆς, τελοῦν ἅμα ἐν στενῇ συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ ἐν Γενεύῃ ὁμοίως ἐδρεύοντος Παγκοσμίου Συμβουλίου τῶν Ἑκκλησιῶν καὶ τοῦ ἐγγὺς κειμένου Οἰκουμενικοῦ Ἰνστιτούτου αὐτοῦ ἐν Bossey. Προστεθήτω δὲ ὅτι πᾶσαι αἱ ἀνωτέρω ἐκτεθεῖσαι δραστηριότητες τοῦ Κέντρου, λαμβάνουσι χώραν εἰς τὰ νέα ἄνετα κτίρια αὐτοῦ, μετὰ καταλλήλων χώρων τῆς βιβλιοθήκης, τοῦ ἀναγνωστηρίου, τῆς μεγάλης αἰθούσης διαλέξεων καὶ συνεδρίων, ὁμοίως δὲ καὶ εἰς τὸν ἀνεγερθέντα μεγαλοπρεπῆ ναὸν τοῦ ἀποστόλου Παύλου, τὴν κρύπτην καὶ τὸ παρεκκλήσιον, κέντρα τῆς ὀρθοδόξου λατρείας, τελουμένης κεχωρισμένως ἑλληνιστὶ, γαλλιστὶ, ἀραβιστὶ καὶ ρουμανιστὶ. Σημειωτέον ὅτι ἐδημοσιεύθη καὶ εἰδικὸν ἐόρτιον τεῦχος ὑπὸ τὸν τίτλον : «Αἱ ἐορταὶ τῶν ἐγκαινίων τοῦ ἱεροῦ ναοῦ καὶ τῶν νέων κτιρίων».

2. Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1980 τὸ Πατριαρχικὸν Κέντρον ἤρχισε νὰ ὁργανῶνῃ ἐτησίως διεθνῆς θεολογικὸν Σεμινάριον πρὸς ἐξέτασιν ἐκάστοτε καὶ ἐμβάθυνσιν ἐπικαίρου θεολογικοῦ θέματος ἐν οἰκουμενικῇ προοπτικῇ, διὰ τὴν κατάρτισιν στελεχῶν ἐξ ὅλων τῶν Ὁρθοδόξων Ἑκκλησιῶν, ἐξειδικευμένων εἰς τὴν διεξαγωγὴν διορθοδόξων καὶ διαχριστιανικῶν διαλόγων. Τὸ πρῶτον Θεολογικὸν Σεμινάριον, λαβὼν χώραν κατὰ Μάϊον καὶ Ἰούνιον 1980, ἀφιερώθη εἰς τὸ θέμα : «Τοπικὴ καὶ κατὰ τὴν οἰκουμένην Ἑκκλησία». Τὰ πρακτικὰ τοῦ σεμιναρίου, μετ' ἀξιολόγων εἰσηγήσεων ὀρθοδόξων, ρωμαιοκαθολικῶν καὶ διαμαρτυρομένων θεολόγων, ἐδημοσιεύθησαν ὑπὸ τοῦ Κέντρου ἑλληνιστὶ καὶ γαλλιστὶ εἰς καλαίσθητον τόμον ἐκ 359 σελίδων, διαιρούμενον εἰς τρία μέρη. Ἐν τῷ πρώτῳ τούτων ἐξετάζεται ἡ ἐξέλιξις καὶ ἰδιομορφία τῶν κατὰ τόπους Ὁρθοδόξων Ἑκκλησιῶν, ἐν τῷ δευτέρῳ ἡ κανονικὴ ἐνότης αὐτῶν καὶ ὁ ρόλος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, καὶ ἐν τῷ τρίτῳ ἡ τοπικὴ καὶ κατὰ τὴν οἰκουμένην Ἑκκλησία ἀπὸ οἰκουμενικῆς προοπτικῆς. Τὸ δεύτερον Θεολογικὸν Σεμινάριον, λαβὼν χώραν κατὰ Μάϊον καὶ Ἰούνιον 1981

ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν ἑορτασμῶν τῆς 1600ῆς ἐπετείου ἀπὸ τῆς συγκλήσεως τῆς Β' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, εἰς τοὺς ὁποίους μετέσχε καὶ ἡ ἡμετέρα Ἀκαδημία μετὰ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἡμῶν δι' εἰδικῆς ἐκδηλώσεως ἐν τῇ αἰθούσῃ ταύτῃ κατὰ τὸν παρελθόντα Ἰούνιον, ἀφιερώθη εἰς τὸ θέμα: «Σημασία καὶ ἐπικαιρότης τῆς Β' Οἰκουμενικῆς Συνόδου διὰ τὸν σύγχρονον χριστιανικὸν κόσμον». Τὰ ὀγκώδη πρακτικά τοῦ δευτέρου τούτου Θεολογικοῦ Σεμιναρίου, εἰς τὸ ὅποιον μετέσχον ἑξήκοντα περίπου διακεκριμένοι ὀρθόδοξοι καὶ ἐτεροδόξοι θεολόγοι, εὗρισκονται ἤδη ὑπὸ τύπωσιν. Τὸ τρίτον Θεολογικὸν Σεμινάριον θὰ λάβῃ χώραν κατ' Ἀπρίλιον καὶ Μάϊον ἐ. ἔ. ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ ἑορτασμοῦ κατὰ τὸ ἔτος 1983 τῆς 500ετηρίδος ἀπὸ τῆς γεννήσεως τοῦ Λουθήρου (1483 - 1546), δι' ὃν λόγον θὰ ἀφιερωθῇ εἰς τὸ θέμα: «Ὁ Λούθηρος καὶ ἡ Γερμανικὴ Μεταρρυθμῖσις ἐξ ἐπόψεως Οἰκουμενικῆς». Τὸν ἐκδοθῆσόμενον τόμον μετὰ τῶν ἀνακοινώσεων καὶ εἰσηγήσεων διακεκριμένων ὀρθοδόξων καὶ ἐτεροδόξων καθηγητῶν θὰ προσφέρῃ τὸ Ὁρθόδοξον Κέντρον εἰς τὸν ἐκκλησιαστικὸν καὶ ἀκαδημαϊκὸν κόσμον ὡς ὀρθόδοξον συμβολὴν εἰς τὸ ἰωβηλαῖον τοῦ Λουθήρου, εἰς τὸν μεταξὺ Ὁρθοδόξων καὶ Λουθηρανῶν θεολογικὸν διάλογον καί, εὐρύτερον, εἰς τὸν οἰκουμενικὸν διάλογον.

3. Μεταξὺ τῶν Ἐκδόσεων τοῦ ἐν Γενεύῃ Ὁρθοδόξου Κέντρου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου δέον νὰ μνημονευθῇ καὶ ἡ τακτικὴ κατὰ δεκαπενθήμερον ἑκδοσίς ἑλληνιστὶ καὶ γαλλιστὶ τοῦ ἀρίστου Δελτίου εἰδήσεων, ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἐπίσκεψις», ἀπὸ τοῦ πρώτου ἔτους 1970 μέχρι σήμερον, ἀνὰ 12 τόμοι εἰς ἑκάστην γλῶσσαν (ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ, δεκαπενθήμερον δελτίον εἰδήσεων, ἐκδιδόμενον ὑπὸ τοῦ Ὁρθοδόξου Κέντρου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, καὶ ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ, Bulletin bimensuel d'information, publié par le Centre orthodoxe du Patriarcat oecuménique). Ἐν τῷ Δελτίῳ τούτῳ ἔχουσιν ἀποθησαυρισθῇ πολὺτιμον ἱστορικὸν ὕλικόν διὰ τὴν ζωὴν καὶ δραῖσιν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ τῶν ἄλλων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καὶ ἀξιολογώτατα θεολογικά, ἱστορικά καὶ ἄλλα κείμενα, ὡς καὶ ἡ σύγχρονος θεολογικὴ βιβλιογραφία.

4. Τελευταῖον ἃς σημειωθῇ, ὅτι τὸ Ὁρθόδοξον Κέντρον συμβάλλει εἰς τὴν δημοσίευσιν ἐν τισι τῶν διεθνῶς ὀμιλουμένων γλωσσῶν τοῦ δυτικοῦ κόσμου πρωτοτύπων ὀρθοδόξων θεολογικῶν μελετῶν, ἣ καὶ ἀντιστοίχως σημαντικῶν πρωτοτύπων θεολογικῶν μελετῶν ὀρθοδόξων καὶ ἐτεροδόξων εἰς τὴν ἑλληνικὴν.

Τοιαύτη, ἐν πάσῃ δυνατῇ συντομίᾳ, ἡ ἐκδοτικὴ δραστηριότης τοῦ Ὁρθοδόξου Κέντρου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου κατὰ τὰ πρῶτα ὀλίγα ἔτη τῆς υπάρξεως καὶ λειτουργίας αὐτοῦ.

Κρινομένη γενικῶς αὕτη ὡς ἀπαρχὴ μιᾶς ἀνοδικῆς πορείας, δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς ὁπωσοῦν ἱκανοποιητικὴ. Αὐτονόητον βεβαίως ὅτι τὸ Κέντρον

τοῦτο ἔχει ἀπόλυτον ἀνάγκην τῆς ἐκκλησιαστικῆς, ἐπιστημονικῆς καὶ οἰκονομικῆς συμπαραστάσεως πάντων τῶν ἀρμοδίων καὶ δυναμένων παραγόντων διὰ τὴν συνέχισιν τῆς πανορθοδόξου καὶ οἰκουμενικῆς ἀποστολῆς αὐτοῦ. Πρὸ πάντων ἔχει ἀνάγκην τῆς ὑποστηρίξεως ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων ἐκκλησιαστικῶν καὶ θεολογικῶν δυνάμεων τῆς Ὁρθοδοξίας, ἵνα ἐπιτύχῃ καὶ περαιτέρω πρόοδον διὰ τῆς συμπληρώσεως τῶν ὑπαρχουσῶν καὶ δημιουργίας νέων δραστηριοτήτων, ὡς ἐπὶ παραδείγματι — κατὰ τὴν γνώμην ἡμῶν — τῆς ὑψώσεως τοῦ Δελτίου εἰδήσεων «Ἐπίσκεψις» εἰς ἀνωτέρας στάθμης σύγχρονον θεολογικὸν καὶ ἐκκλησιαστικὸν περιοδικόν, ὁμοίως τῆς ἀναπτύξεως καὶ μετατροπῆς τῶν Θεολογικῶν Σεμιναρίων εἰς ἀνωτέραν Θεολογικὴν Σχολὴν μεταπτυχιακῶν σπουδῶν, ὡς καὶ τῆς μεταφράσεως καὶ ἐκδόσεως πλειόνων πρωτοτύπων θεολογικῶν συγγραμμάτων κ.τ.λ. Ταῦτα καὶ ἄλλα ὅμοια δικαιούμεθα νὰ ἀναμένωμεν ἀπὸ τὸν ἄξιον προϊστάμενον τοῦ Κέντρου μητροπολίτην Τρανουπόλεως Δαμασκηνόν, γνωστὸν καὶ ὡς συγγραφέα καὶ ἄλλων ἀξιολόγων θεολογικῶν ἐργασιῶν καὶ ἄρθρων εἰς πολλὰ ξενόγλωσσα ἐπιστημονικὰ περιοδικά, ὅστις εἶναι ἄξιος θερμῶν συγχαρητηρίων διὰ τὰ μέχρι τοῦδε μεγάλα ἐπιτεύγματά του εἰς τε τὰς συγγραφικὰς καὶ ἐκδοτικὰς καὶ ἄλλας δραστηριότητας τοῦ ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν του Πατριαρχικοῦ Κέντρου καὶ μάλιστα εἰς ἐκείνας τῆς προπαρασκευῆς τῆς ἀγίας καὶ μεγάλης Συνόδου τῆς Ὁρθοδοξίας. Καθ' ὅσον τὸ Κέντρον τοῦτο, ὡς γράφει ὁ ἴδιος, «καλεῖται νὰ προσφέρῃ εἰς τὴν ἀναπτυσσομένην σήμερον παγκοσμίως οἰκουμενικὴν προσπάθειαν μίαν διακονίαν καὶ μίαν μαρτυρίαν, αἱ ὁποῖαι εἶναι σύμφωνα τὸσον μὲ τὴν μακραίωνα παράδοσιν ὅσον καὶ μὲ τὴν κοσμοϊστορικὴν ἀποστολὴν τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου. Ἡ Ἐκκλησία αὕτη εἶναι, πράγματι, τεταγμένη ἀπὸ τὴν ἱστορίαν της εἰς τὸ σταυροδρόμιον τοῦ παρελθόντος καὶ τοῦ μέλλοντος, φρουρὸς μιᾶς ἀσυγκρίτου παραδόσεως, πίστεως καὶ πολιτισμοῦ, ἐπέκεινα δὲ τῶν ἀνόδων καὶ πτώσεών της, ἐπέκεινα τῶν αἰχμαλωσιῶν καὶ τῶν ταπεινώσεών της, ἐστερημένη πάσης κατὰ κόσμον ἐξουσίας καὶ ἐθνικῆς κρατικῆς προστασίας καὶ ἐπιδράσεως· ἐμπεπιστευμένη δὲ ὡς πρὸς τὴν περαιτέρω ἱστορικὴν της πορείαν μόνον εἰς τὰς χεῖρας τῆς θείας Προνοίας, φέρει τὸν σταυρὸν τοῦ προβαδίσματος τῆς ἐν τιμῇ διακονίας τῆς ἐνότητος τῆς Ὁρθοδοξίας, τὴν ὁποίαν γνωρίζει νὰ ὀδηγῇ ὡς ἄλλος Μωϋσῆς ἀπὸ Ἐξόδου εἰς Ἐξοδον, μὴ ὑπηρετοῦσα τίποτε ἄλλο παρὰ μόνον τὴν μεταξὺ τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν ὀφειλετικὴν κοινωνίαν τῆς πίστεως καὶ τῆς ἀγάπης».